

विकृणिका, स्त्री नासिका । इति हेमचन्द्रः ॥
विकृतं, त्रि, (वि + कृ + क्तः ।) वीभलम् । रोयि-
तम् । असंस्कृतम् । इति मेदिनी । त्रि, १५८ ॥
(अङ्गविहीनम् । यथा, मनुः । ६ । २४७ ।
“नालाश्च न प्रमीयन्ते विकृतं न च जायते ॥”
अप्रकृतितः । यथा, महाभारते । ३।१।१।१८
“अथर्ष्यष्टङ्गं विकृतं समीक्ष्य
पुनः पुनः पौष च कायमस्य ।
अवेक्ष्यमाणं शनैर्कर्मणाम्
कृत्वाभिहोत्रस्य तदापदेशम् ॥” ॥
मायावी । यथा, रघुः । १२ । ३६ ।
“लक्ष्मणः प्रथमं श्रुत्वा कोकिलामञ्जुवादिनीम् ।
श्रवाघोरस्वनां पश्चात् बुबुधे विकृतैति ताम् ॥”
विकृतं, स्त्री, विकारः । तस्य लक्षणम् । यथा,—
“ह्रीमानेषादिभिर्न नोद्यते स्वं विवक्षितम् ।
अप्यते चेदयैवेदं विकृतं तद्विदुर्धृषाः ॥”
इत्युल्लसनीलमणिः ॥
प्रभवादिमृष्टिस्वत्वरान्तर्गतचतुर्विंशत्वं ।
यथा, भविष्यपुराणे ।
भैरव उवाच ।
“सर्वाः प्रजाः प्रपीयन्ते याधिः शोकश्च
जायते ।
श्रीरोवचोऽचिरोमाश्च पापाहि विकृते जनाः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
(नाविकालङ्कारविशेषः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ३ । १४६ ।
“वक्तव्यकालेऽप्यवचो व्रीडया विकृतं मतम् ॥”
विकृतिः, स्त्री, (वि + कृ + क्तृन् ।) विकारः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः । ७ । ३४ ।
“यथाप्रदेशं भुजगेश्वराणां
करिष्यतामभरणान्तरत्नम् ।
शरीरमात्रं विकृतिं प्रपदे
तथैव तस्युः फणरत्नशोभाः ॥”
रोगः । हिमः । मद्यादिः । इति हेमचन्द्रः ॥
(सांख्योक्तविकृतिः । यथा, सांख्यकारिका-
याम् । ३ ।
“मूलप्रकृतिरविकृति-
मैहदायाः प्रकृतिविकृतयः सप्त ।
षोडशकसु विकारो
न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥”
संक्षेपतः शास्त्रस्य चतस्रो विधाः । कश्चिदर्थः
प्रकृतिरेव कश्चिदर्थो विकृतिरेव कश्चित् प्रकृति-
विकृतिरेव कश्चिदनुभवरूपः । तत्र का प्रकृति-
रेवेत्यत उक्तं मूलप्रकृतिरविकृतिरिति । प्रक-
रोतीति प्रकृतिः प्रधानं सत्वरजस्तमसां साम्या-
वस्था सा प्रकृतिः प्रकृतिरेव इत्यर्थः । कस्मादि-
त्यत उक्तम् मूलैति मूलज्ञातौ प्रकृतिश्चेति
मूलप्रकृतिः विनश्य कार्यसंघातस्य सा मूलं
न तस्या मूलान्तरमस्तीति भावः । कतमा पुनः
प्रकृतिविकृतयः कियत् इत्यत उक्तं मह-
दायाः प्रकृतिविकृतयः सप्ति । प्रकृतयश्च ता
विकृतयश्च वा इति । तथाहि महत्त्वमह-

द्वाभ्यः प्रकृतिविकृतिश्च मूलप्रकृतेः । एव-
महङ्कारतत्त्वं तन्मात्राणामिन्द्रियाणां प्रकृति-
विकृतिश्च महतः । एवं पञ्चतन्मात्राणि
भूतानामाकाशादीनां प्रकृतयो विकृतयश्चाह-
ङ्कारस्य । अथ का विकृतिरेव कियती च इत्यत
उक्तं षोडशकसु विकार इति षोडशसंख्या-
परिमितो गणः षोडशकः । तु शब्दोऽवधारणे
भिन्नक्रमश्च । पञ्चमहाभूतान्येकादशेन्द्रियाणि
चेति षोडशको गणो विकार एव न प्रकृति-
रिति । यद्यपि पृथिव्यादीनामपि गोघटट्टादयो
विकाराः एवं तद्विकारभेदानां दध्यङ्कुरादय-
स्तथापि गवाद्यो बीजादयो वा न पृथिव्यादिभ्य
स्तत्त्वान्तरम् । तत्त्वान्तरोपादानत्वश्च प्रकृतित्व-
मिहाभिप्रेतमिति न दोषः सर्वेषां गोघटा-
दीनां स्थूलता इन्द्रियग्राह्यता च समेति न
तत्त्वान्तरम् । अनुभवरूपमुक्तं तदाह न प्रकृति-
र्न विकृतिः पुरुष इति तत्त्वकौस्तुभः ॥ ३ ॥
विकृतः, त्रि, विशेषण कृतः । आकृतः । विपूर्व-
लक्षधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
विकृतकालः, पुं, (विकृतः कालः ।) चिरकालः ।
यथा,—
“विकृतकालैर्वा वेगैर्मन्दैः समभिवर्तते ।
चुद्रिका नाम सा हिक्का जन्ममृतात् प्रधावति ॥”
विकृतकालैः चिरेण । जन्म कचोरसोः सन्धिः ।
इति भावप्रकाशः ॥
विकेशी, स्त्री, (विगतः केशो यस्याः । डीष् ।)
केशवर्जिता । पटवर्तिः । इति धरणिः ॥
महीरूपप्रियवस् पत्नी । यथा,—
“सूर्यो जलं मही वद्विर्वायुराकाशमेव च ।
दीप्तितो ब्राह्मणः सोम इत्येतास्तनवः क्रमात् ॥
सुवचैला तथैवोवा विकेशी चापरा शिवा ।
खाहा दिशस्तथा दीचा रोहिणी च यथा-
क्रमम् ।
सुखादीनामिमाः पद्मो रुद्रादीनामभिः सह ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे रुद्रसर्गः ॥
विकोकः, पुं, टकासुरपुत्रः । स च कल्किदेवेन
हतः । यथा,—
“कल्किः कोकविकोकाभ्यां गदापाणिर्युधां
प्रतिः ।
युयुधि विश्वे विष्णुर्लोकानां जनयन् भयम् ॥
टकासुरस्य पुत्रौ तौ नभारौ शुक्रनेह्रिः ।
तयोः कल्किः संयुयुधे मधुकैटभयोर्यथा ॥
तयोर्गदाप्रहारेण चूर्णिताङ्गस्य भूपतेः ।
कराचुरतोऽपतङ्गमौ दृष्टोचुरित्यहो जनाः ॥
ततः पुनः क्रुधा विष्णुर्जगन्विष्णुर्महासुजः ।
नन्दकेन शिरस्तस्य विकोकस्याच्छिन्नं प्रभुः ॥”
इति कल्किपुराणे २१ अध्यायः ॥
विकोषः, त्रि, (विगतः कोषो यस्य ।) कोष-
रहितः । निष्कोषः । इति पुराणम् ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । ६२ । १८ ।
“प्रदिधवन्नय नल इत्येतच्च भारत ।
आसवाद समोद्देशे विकोषं खड्गमुत्तमम् ॥”

आच्छादनरहितः । यथा, मनोः । ११ । ४६ ।
श्लोकटीकायां कुल्लुकः ।
“गुरुभाष्यागामी विकोषमेहनत्वमिति ॥”
विक्रः, पुं, (विक्र इति कायति शब्दायते इति ।
क्रे + कः ।) करिषावकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
विक्रमः, पुं, (विशेषण क्रामतीति । वि + क्रम +
अच् ।) विष्णुः । यथा, विष्णुसहस्रनामस्तोत्रे ।
“ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ॥”
(वि + क्रम + घञ् ।) श्रौत्यातिशयः । तत्-
प्रयोगः । अतिशक्तिता २ । इत्यमरभरतौ ॥
(यथा, रघुः । १२ । ८७ ।
“अन्योन्यदर्शनप्राप्तविक्रमावसरं चिरात् ।
रामरावणयोर्युद्धं चरितार्थमिवाभवत् ॥”
क्रान्तिमात्रम् । इति मेदिनी । मे, ५४ ॥ (पाद-
विच्छेपः । यथा, रामायणे । १ । १ । १० ।
“आचारुवाहुः सुशिराः सुललाटः सुवि-
क्रमः ॥”)
विक्रमादित्यराजा । यथा,—
“धन्वन्तरिचपणकामरसिंहशङ्कु-
वेतालभट्टचटकपूरकालिदासाः ।
ख्यातो वराहमिहिरौ नृपतेः सभायां
रत्नाणि वै वररुचिर्नैव विक्रमस्य ॥”
इति नवरत्नश्लोकः ॥
चरणः । शक्तिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(स्थितिः । यथा, भागवते । २ । ८ । २० ।
“संज्ञवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसंक्रमः ।
इष्टापूर्वस्य कान्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः ॥”
“विक्रमः स्थितिः प्रतिसंक्रमो महाप्रलयः ॥”
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥ ३ ॥ प्रभवादि-
घटिस्वत्वरान्तर्गतचतुर्विंशत्वं । यथा
“जायन्ते सर्वशस्यानि मेदिनी निरुपद्रवा ।
नवमं मधु गयश्च महार्घ्यं विक्रमे प्रिये ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
(खनामख्यातकविविशेषः । स च नेमिदूताख-
खकायं विरचितवान् । तथा च नेमिदूते
उक्तम् ।
“तद्ःखाय प्रचरकवितुः कालिदासस्य काया-
दन्यं पादं सुपदरचितान् मेघदूतादयश्चीत्वा ।
श्रीमन्नमेश्वरितविशदं साङ्गस्याङ्गजम्ना
चक्रे कार्यं बुधजनमनःप्रोतये विक्रमाखः ॥”
वत्सप्रीपुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । ११७ । १ ।
“तस्य तस्यां सुनन्दार्या पुत्रा द्वादश चरिरे ।
प्रांशुः प्रवीरः शूरश्च सुचक्रो विक्रमः क्रमः ॥”
विक्रमादित्यः, पुं, (विक्रमेणादित्य इव ।) खनाम-
ख्यातो राजा । स च उज्जयनीदेशाधिपतिः
संवत्सरां च । तत्प्रयोगः । साहसाङ्कः २
शकारिः ३ । इति जटाधरः ॥ अस्य विवरणं
दाचिंशत्पुत्तलिकाकथायां तथा विक्रमार्कशब्दे
च द्रष्टव्यम् । (मोदकविशेषः । यदुक्तं चिन्ता-
मणौ । यथा,—
“वृते गुन्दपलं विशत् पचेत् सन्ध्याभिषमरः ।
उत्तायं च चिपेदेवां खलश्च पलविशतिः ॥”